

GRUPO
COOPERATIVO
CAJAMAR

L'Hort

Número: 155

Líders en el Negoci Agroalimentari

ASPECTES GENERALS DEL CULTIU DEL MONIATO

El moniato (*Ipomoea batatas* L.) és originari d'Amèrica. És un tubèrcul com la creïlla, que hi guarda grans similituds. És el quint aliment més important en els països en via de desenvolupament a causa del seu alt valor nutritiu i la seua riquesa en vitamines i altres compostos antioxidants.

La seua part comestible és l'arrel, que evoluciona baix terra acumulant substàncies de reserva, mentre que la tija apareix a l'aire lliure, i oferix colors verdosos o morats en les tiges i les fulles.

És una planta de clima càlid, que necessita temperatures per damunt de 10 °C, i suporta bé les altes temperatures; per això el seu cultiu es fa d'abril a juny o juliol, segons les zones de cultiu. En el litoral mediterrani el seu cultiu sol fer-se durant la primera quinzena de juny. Trasplantaments més tardans solen provocar una disminució en els rendiments productius.

SÒL

Preferix sòls lleugers i amb bon drenatge. L'embassament d'aigua ocasiona pèrdues de producció i pitjor conservació. És moderadament resistent a la salinitat i tolerant a l'acidesa (pH 4.5-7.5).

MÈTODES DE MULTIPLICACIÓ

- **Estaquetes herbàcies:** És el mètode més habitual en l'àrea mediterrània i més recomanat. Es fa tallant branques de 30 a 35 cm de longitud (4-5 nucs), que es traslladen sense arrelar al terreny definitiu, i es colguen 3 o 4 nucs, deixant-ne un a l'exterior. És important que les branques no es deshidraten des que es tallen fins que es trasplanten, i regar com al més prompte possible una vegada col·locades en el terreny definitiu.

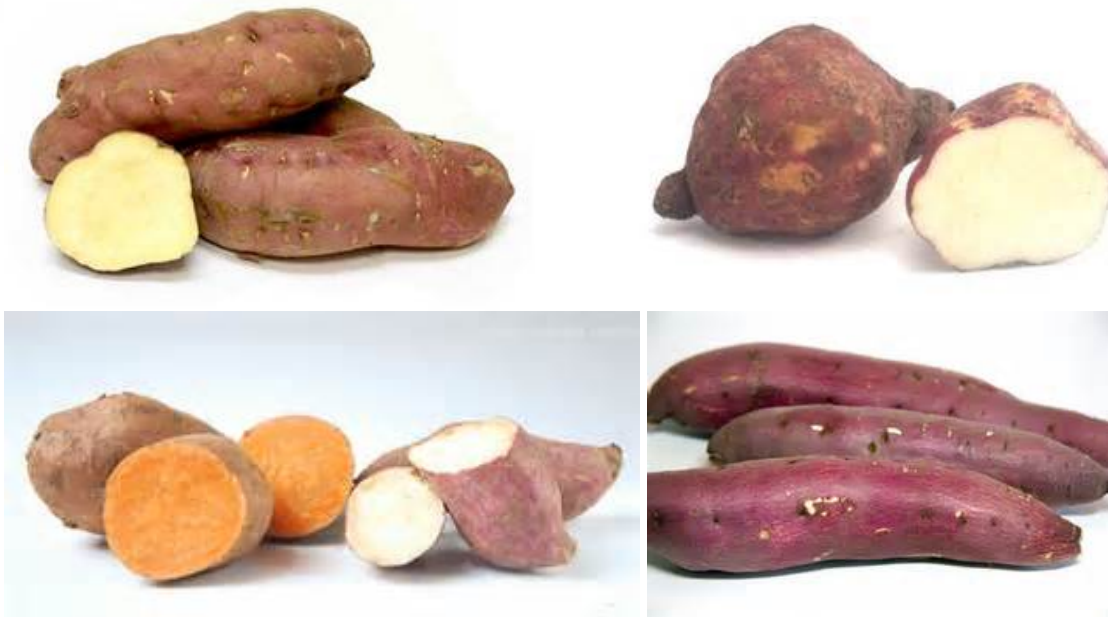

- **Esqueixos arrelats:** Es fa en els planters professionals. Els esqueixos es repiquen a safates de poliestiré plenes de torba i, una vegada arrelats, es trasplanten en el camp. En este cas és important que la planta estiga el temps just en el planter perquè les arrels no s'enrotllen i el moniato resultant siga de qualitat.

TIPUS I DIFERENTS VARIETATS:

Hi ha diferents tipus i varietats de moniato amb variació respecte al color, les dimensions i la forma, i es poden trobar moniatos de carn blanca, groguenca o fins i tot ataronjada o rogenca. Les formes en general són allargades o globoses, amb pesos que poden oscil·lar entre els 200 grams i els 6 quilos, o inclús més.

Com a conseqüència de la seua reproducció clonal, s'observen símptomes degeneratius produïts principalment per virosi, cosa que ha ocasionat una reducció important del cultiu. És per això que durant els últims anys l'IVIA ha dut a terme una neteja del material vegetal, i ha obtingut material lliure de virus per a impulsar-ne i millorar-ne el cultiu. Entre el material vegetal assajat destaca el clon 4 Blanc d'Alginet.

